

Publicerad 2006-09-30 13:18 av mineralhjarta

löjlig vuxenångest, som är gammal. men jag har inget bättre att göra.

jag vägrar jobba på konsum

och alla skolor byggs i samma gula tegel
och av någon underlig anledning ser de precis
likadana ut var man än är jag tror det är samma
arkitekt världen över det är nästan skrämmande

för det är precis samma sak med alla elever
det är meningen att vi ska se precis likadana
ut överallt i hela världen vi är inte individer längre
vi stoppas in i färdiga former för att formas
på bästa sätt för att bli lagom anpassade robotar
precis så som samhället vill ha oss

men vad händer egentligen med oss andra
vi som vägrar formas av skolan vi som inte
bara nickar och ler lite sött utan som vågar
säga ifrån och jag tror inte ens vi säger vi skriker
högt och länge medans lärarna gör allt för
att tysta ner oss för skrika är inget man ska göra
och alla lärare pratar och undrar

varför vi inte är som alla andra?
varför vi inte sitter där och ler och skrattar?
Varför varför varför?

men jag vet redan svaret

jag vet att jag inte vill bli en kopia av något jag föraktar
jag vill inte bli en robot i dagens samhälle
jag vill inte sluta i kassan på konsum med
en dålig man och tre jobbiga ungar
och olycklig till tusen men för feg för att säga ifrån

men nu när skolan är slut och alla är färdig anpassade
vad händer egentligen med oss som fortfarande står
där och skriker och vägrar jobba på konsum?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mineralhjarta med Poeter.se id #3164 innehar upphovsrätten